

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/30/2015
Identifikačné číslo spisu:	4106010581
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4106010581.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. mája 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného W. Q., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 a iné Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 11. augusta 2010, sp. zn. 2 To/38/2010, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 15. júna 2010, sp. zn. 2T/68/2006, bol obvinený W. Q. uznaný vinným: v bode 1/ a 2/ z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, v bode 3/ z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1.: dňa 10. mája 2004 v Nitre vylákal od G. A. finančnú hotovosť vo výške 187.000,-Sk (6207,26 eur) s tým, že túto potrebuje k tomu, aby mu z eurofondu bola poskytnutá pôžička, pričom sa zaviazal zapožičanú čiastku vrátiť spolu s dohodnutým úrokom do 2 mesiacov, avšak o pár dní opätovne požiadal G. A. o zapožičanie ďalších finančných čiastok vo výške 26.000,-Sk (863,04 eur), 23.000,-Sk (763,46 eur), 17.000,-Sk (564,30 eur) a 35.000,-Sk(1161,79 eur) s tým, že peniaze potrebuje k urýchlenému vybaveniu úveru a má možnosť vybaviť pre poškodeného a jeho syna prácu v Nemecku, pričom finančné prostriedky nevrátil, prácu v zahraničí nesprostredkoval a ani nemal podanú žiadnu žiadosť o pôžičku z eurofondu a týmto svojim konaním spôsobil G. A. škodu vo výške 288.000,-Sk (9559,85 eur),

v bode 2.: dňa 12. mája 2004 v Nitre v autobazáre D. D. - K., uzavrel s a.s. Q-Car leasingovú zmluvu č. 20041252, ktorej predmetom bolo osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo 146 1,6T.S., r. v. 1997, v. č. podvozku Q., v. č. motora XXXXXXXX, pričom pri uzatváraní zmluvy zaplatil zálohu na leasingové splátky a poplatky spolu vo výške 38.280,-Sk (1270,66 eur) a zvyšnú časť ceny predmetu leasingu sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 6.205,-Sk (205,97 eur) po dobu 48 mesiacov, avšak pri uzatváraní zmluvy predložil potvrdenie zamestnávateľa o príjme od s.r.o. N. Slovakia so sídlom na

Budovateľskej ul. č. 1288 vo Vranove nad Topľou, kde však nikdy nepracoval a leasingové splátky ďalej nesplácal, čím spôsobil a.s. Q-Car škodu vo výške 297.840,-Sk (9886,48 eur),

v bode 3.: od 29. októbra 2004 do 17. februára 2005 v Nitre, v Bratislave, v Galante, v Seredi na základe písomného potvrdenia postupne od poškodeného A. A. prevzal sumu v celkovej výške 57.000,-Sk (1892,05 eur) s tým, že na základe ústnej dohody mal následne požičať poškodenému A. A. 1,5 milióna Sk (49790,88 eur) zo získaných prostriedkov z fondov európskej únie, pričom A. A. uviedol, že túto sumu si vybavoval za účelom kúpy penziónu W. v obci Rudno, pričom v čase prevzatia finančných hotovostí od A. A. nemal podpísanú žiadnu kúpno-predajnú, ani inú nájomnú zmluvu s majiteľom, alebo nájomcom penziónu W. a ani nežiadal a nebol príjemcom úveru alebo inej formy pomoci od Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania, čím spôsobil A. A. škodu vo výške 57.000,-Sk (1892,05 eur).

Prvostupňový súd obvinenému uložil podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2T 232/2004, zo dňa 6. augusta 2008 právoplatného v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7To 61/2008, dňa 26. novembra 2008, ktorým bol uznaný vinným pre trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného k úhrade škody poškodenému G. A., nar. XX.XX.XXXX v A., okres Trebišov, trvalé bytom obec A. - T., Kostolná č. XX/XX vo výške 9.559,85 €.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku prvostupňový súd odkázal poškodených: - EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka č. 5, A. A., nar. XX.XX.XXXX v Šali, trvale bytom Galanta, U. č. XX, s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného G. A., nar. XX.E. XXXX v A., okres Trebišov, trvale bytom obec A. -T., Kostolná č. XX/XX so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Nitre rozhodujúc o odvolaní obvineného W. Q. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom z 11. augusta 2010, sp. zn. 2 To/38/2010, podľa § 321 ods. 1, písm. b/, d/, ods. 3 Tr. por. zrušil vo výroku o treste a obvinenému W. Q. podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť, s poukazom na ustanovenie § 38 ods.2, ods.4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 6. augusta 2008, sp. zn. 2T/232/2004, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 26.11.2008, sp. zn. 7To/61/08, ako aj rozsudok Okresného súdu Poprad z 22. septembra 2009, sp. zn. 4T/101/09, vo výroku, ktorým bolo

upustené od uloženia súhrnného trestu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmeny, ku ktorým došlo zrušením stratili podklad.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Nitre podal obvinený W. Q. prostredníctvom obhajcu JUDr. Marcela Mašana dňa 11. februára 2013 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a k dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., uviedol nasledujúce:

Pokiaľ ide o skutky v bodoch 1/ a 3/, v skutočnosti sa v danom prípade nejedná o trestný čin podvodu, a to preto, lebo obvinený W. Q. nemal úmysel podvodným spôsobom vylákať peniaze a tieto nevrátiť, ale naopak, ako bolo preukázané v rámci hlavných pojednávaní a to výsluchmi svedkov - poškodených, odsúdený mal záujem na získaní finančných prostriedkov, ako nenávratnej finančnej dotácie na rozvoj cestového ruchu z eurofondov, kde podmienkou získania týchto finančných prostriedkov, bolo preukázanie finančných prostriedkov na spolufinancovanie predpokladaného projektu.

Obvinený preukázal, že v danom prípade má zabezpečené čiastočné krytie týchto finančných prostriedkov, nie však v plnej požadovanej výške. Obaja poškodení vedeli, že finančné prostriedky majú byť použité na preukázané krytia projektu z eurofondov, a po ich odsúhlasení, z týchto prostriedkov im budú vrátené peniaze.

Za tejto situácie preto nemožno hovoriť o podvodnom konaní odsúdeného, a to aj s poukazom na rozhodnutie Generálnej prokuratúry SR, č. IV Pz 177/11-7, zo dňa 19. januára 2012.

Pokiaľ ide o skutok v bode 2/ v prípade, že skutky pod bodmi 1/ a 3/ nemožno považovať za trestné činy podvodu, je potrebné rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. 2To/38/2010-520, ako aj rozsudok Okresného súdu v Nitre, č. 2T 68/2006-484, k skutku v bode 2/ zrušiť, lebo základným kvalifikačným znakom pre použitie konkrétneho odseku § 250 Trestného zákona platného do 31. decembra 2005 je výška spôsobenej škody. V danom prípade sa skutočnou výškou škody nikto doposiaľ nezaoberal, a táto výška škody nie je preukázaná. Z tohto dôvodu preto ani nie je zrejma právna kvalifikácia tohto skutku. V rozsudku bola škoda vyčíslená na sumu 297 840,- Sk /9886.48 €/ . Táto suma nie je škodou, ale je to predpokladanou cenou leasingu, vrátane ušlého zisku, pričom pri určení výšky škody je potrebné od tejto sumy odrátať zaplatenú akontáciu, cenu vráteného vozidla, ako aj ušlý zisk. Len po takomto očistení dostaneme skutočnú výšku škody. Keďže sa tieto údaje nenachádzajú v spise, nie je možné skutočnú výšku škody v tomto momente ustáliť.

Z vyššie uvedených dôvodov preto obvinený považoval rozsudok Okresného súdu Nitra, č. 2T 68/2006-484, z 15. júna 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra, č. 2To/38/2010-520, zo dňa 11. augusta 2010 za nezákonný, pretože jednak vo vzťahu ku skutkom v bodoch 2/ a 3/ sa nejedná o trestný čin podvodu, a ku skutku v bode 1/ nie je možné ustáliť právnu kvalifikáciu skutku.

Podľa názoru obvineného W. Q. je potrebné rozsudok Okresného súdu Nitra, č. 2T 68/2006-484, z 15. júna 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra, č. 2To/38/2010-520, zo dňa 11. augusta 2010 zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie vo veci.

Prokurátor ani žiadna z poškodených strán sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372

ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Dovolací dôvod musí byť riadne odôvodnený a nie je povinnosťou dovolacieho súdu domýšľať za obvineného, v čom (v akých skutočnostiach) spočíva jeho porušenie. Vzhľadom na to, že dôvody k tomuto dovolaciemu dôvodu obvinený neuviedol, dovolací súd jeho porušenie neskúmal (pričom porušením práva na obhajobu zásadným spôsobom sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať a orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.)

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a sice, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený W. Q. v dovolaní namietal, že svojim konaním popísaným v bodoch 1/ a 3/ nenaplnil zákonné znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože nemal úmysel podviesť osoby, od ktorých si peniaze požičal. V súlade s tým, čo už dovolací súd uviedol v predchádzajúcom odseku, konania popísané v odsekoch 1/ a 3/ rozsudku okresného súdu je možné podriaďiť pod zvolenú právnu kvalifikáciu § 221 ods. 1,2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku, že ak by skutky v bodoch 1/ a 3/ rozsudku okresného súdu nebolo možné kvalifikovať ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., tak potom ani osamotený skutok v bode 2/ nie je trestným činom so zreteľom na výšku spôsobenej škody.

Ako v dovolaní uviedol v danom prípade sa skutočnou výškou škody nikto doposiaľ nezaoberal, a táto výška škody nie je preukázaná. Z tohto dôvodu preto ani nie je zrejماً právna kvalifikácia tohto skutku.

V rozsudku bola škoda vyčíslená na sumu 297 840,- Sk /9886.48 €/ . Táto suma nie je škodou, ale je to predpokladaná cena leasingu, vrátane ušlého zisku, pričom pri určení výšky škody je potrebné od tejto sumy odrátať zaplatenú akontáciu, cenu vráteného vozidla, ako aj ušlý zisk. Len po takomto očistení dostaneme skutočnú výšku škody. Keďže sa tieto údaje nenachádzajú v spise, nie je možné skutočnú výšku škody v tomto momente ustáliť.

Obvinený si mylí dve rôzne veci a tými sú pojem škoda ako kvalifikačného momentu, pre určenie pod ktoré konkrétne ustanovenie skutkovej podstaty trestného činu (v danom prípade podvodu podľa § 221 Tr. zák.) je potrebné skutok popísaný v rozsudku podriaďiť a pojem škoda pre účely vyčíslenia a vymáhania náhrady škody v občianskom súdnom konaní.

Okresný ani Krajský súd v Nitre nepochybili, keď vyslovili, že suma 48 splátok po 6.205 Sk (205,97 €) je škodou v zmysle kvalifikačného momentu a rovná sa sume 297.840 Sk (9886,48 €) - spôsobenou konaním obvineného spočívajúcim v úmyselnom nezaplatení 48 splátok leasingu po 6.205 Sk. Táto

suma je v zmysle § 125 ods. 1, veta prvá a druhá Trestného zákona škodou rovnajúcu sa desaťnásobku sumy 266 €. Podľa § 125 Tr. zák., veta prvá a druhá škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

To, čoho sa dožaduje obvinený W. Q. je vypočítanie reálnej spôsobenej škody (po vrátení motorového vozidla leasingovej spoločnosti Q-Car a. s.), právneho nástupcovi leasingovej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka č. 5. Takéto dokazovanie je však nie predmetom trestného, ale občianskeho súdneho konania, na ktoré bol uvedený poškodený so svojim nárokom odkázaný, a nerovná sa škode, resp. rozsahu v akom bol trestný čin podvodu obvineným spáchaný, a podľa neho sa ani neurčuje, ako je možné konanie obvineného správne kvalifikovať v zmysle Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., preto dovolanie obvineného W. Q. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.